

Euroopa Kohtu (neljas koda) 13. märtsi 2014. aasta otsus (Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia eelotsusetaotlus – Itaalia) – Società Italiana Commercio e Servizi srl, likvideerimisel (SICES) jt versus Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia

(Kohtuasi C-155/13) ⁽¹⁾

(Põllumajandus — Määrus (EÜ) nr 341/2007 — Artikli 6 lõige 4 — Tariifikvoodid — Hiinast pärit küüslauk — Impordilitsentsid — Teatavatest impordilitsentsidest tulenevate õiguste üleandmise võimatus — Kõrvalehoidmine — Õiguse kuritarvitamine)

(2014/C 135/17)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Società Italiana Commercio e Servizi srl, likvideerimisel (SICES), Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., Agricola Lusina srl, Romagnoli Fratelli SpA, Agrimediterranea srl, Francesco Parini, Duoccio srl, Centro di Assistenza Doganale Triveneto Service srl, Novafruit srl, Evergreen Fruit Promotion srl

Kostja: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia

Ese

Eelotsusetaotlus – Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia – Komisjoni 29. märtsi 2007. aasta määruse (EÜ) nr 341/2007, millega avatakse kolmandatest riikidest imporditava küüslaugu ja teatavate muude põllumajandustoodete tariifikvoodid ja tagatakse nende haldamine ning kehtestatakse impordilitsentside ja päritolusertifikaatide süsteem (ELT L 90, lk 12) artikli 6 tõlgendamine – A-litsentsist tulenevate õiguste üleandmise keeld – Impordilitsentsi omavad äriühingud, kes enne mis tahes importimist olid ostnud Hiina küüslauku äriühingu kaudu, millel sellist litsentsi ei ole, ning müüsid küüslaugu pärast tolli tasumist tagasi samale äriühingule

Resolutsioon

Komisjoni 29. märtsi 2007. aasta määruse (EÜ) nr 341/2007, millega avatakse kolmandatest riikidest imporditava küüslaugu ja teatavate muude põllumajandustoodete tariifikvoodid ja tagatakse nende haldamine ning kehtestatakse impordilitsentside ja päritolusertifikaatide süsteem, artikli 6 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole põhimõtteliselt vastuolus tehingud, millega importija, kes on tollisoodustusega impordi litsentsi omaja, ostab kauba väljaspool liitu teatavalt ettevõtjalt, kes ise on senine importija määruse artikli 4 lõike 2 tähenduses, kuid kes on oma tollisoodustusega impordi litsentsid ammendanud, müüb kauba, olles selle eelnevalt liitu importinud, seejärel asjaomasele ettevõtjale tagasi. Siiski on selliste tehingute puhul tegemist õiguse kuritarvitamisega, kui need on viidud kunstlikult läbi peamise eesmärgiga saada tollisoodustusest kasu. Kuritarvituse olemasolu kontrollimisel peab eelotsusetaotluse esitanud kohus võtma arvesse kõiki asja fakte ja asjaolusid, sh tehinguid, mis eelnesid ja järgnesid asjaomasele sisseveole.

⁽¹⁾ ELT C 178, 22.6.2013.